

barmarksværkernes forening og de barmarksværker, der i første omgang var udtaget, og der har man fordelt pengene.

Men jeg er også enig med ministeren i, at når man finder ud af, at de heller ikke har haft mulighed for at søge, er man nødt til at tage det tilbage igen. Men jeg vil godt spørge ministeren: Synes ministeren så ikke, det er lang tid, der er gået? Kunne vi ikke godt have løst det her problem og så måske have haft en mindre manko, end vi har i dag?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er lidt svært at svare på. Jeg fik at vide, at det udestående problem, der var, var på omkring 12 mio. kr., og det satte vi på finansloven. Så må man søge om de penge, man mener man har behov for. Det er den situation, vi er i. Jeg skal i næste spørgsmål redegøre for ansøgningsfrist og den slags ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2138

14) Til transport- og energiministeren af:

Arne Toft (S):

»Vil ministeren være med til en kompensationsordning, som sikrer de trængte barmarksværkers overlevelse?«

Arne Toft (S):

Nu skal vi så til at finde en løsning på problemet. Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at det, der skete under de to Viborgmøder, hvor alle, der havde barmarksværker og havde problemer, var samlet, var, at alle partierne – jeg var ikke i Folketinget dengang – gav hinanden håndslag på, at problemet skulle løses.

Vi har fået bygget nogle fantastisk gode værker, som er miljørigtige, men som bare har alt for få forbrugere, og hvor man så fra teknikernes side lagde frem, at ledningstabet ville blive 15 pct., maks. 20 pct. I dag har vi et ledningstab på mellem 20 og 40 pct. om vinteren og op til 80 pct. om sommeren, hvor behovet for varme ikke er så stort.

Vil ministeren være med til ad den vej at hjælpe de betrængte forbrugere, altså ved at man siger, at forbrugerne først skal betale for gassen,

når den går ind i huset ligesom for en olieforbruger, således at man ikke kommer til at betale for det store ledningstab, som går direkte op til fuglene?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg må sige, at spørgsmålet lyder: Vil ministeren være med til en kompensationsordning, som sikrer de trængte barmarksværkers overlevelse? Det er det spørgsmål, jeg vil forsøge at svare på, for der er jo næsten ingen difference i det spørgsmål og det, vi har diskuteret for et øjeblik siden.

Staten har ydet en betydelig økonomisk støtte til gavn for barmarksværkerne, som havde økonomiske problemer. I 2002 var det 250 mio. kr., i 2003 var det 85 mio. kr. plus ændrede afregninger, og vi har afsat 12,1 mia. kr. i år. Den igangværende ansøgningsrunde skal sikre, at samtlige barmarksværker får mulighed for at søge de på finansloven afsatte midler. Støtten vil blive ydet til de værker, som har de højeste varmepreiser.

Så vil jeg sige, at de første to hjælpepakker har afhjulpet alle uforskyldte økonomiske problemer. En del værker har imidlertid fortsat en anstrengt økonomi som følge af andre forhold, og jeg vil bidrage til en gang for alle – og det var det, jeg troede jeg havde gjort, det var det, jeg havde fået at vide – at forbedre vilkårene for de sidste barmarksværker med en anstrengt økonomi. Det har de så mulighed for at søge om. Ansøgningsfristen udløber den 26. februar, og først der kan vi i virkeligheden kende problemets omfang. Det må være sådan, det er.

Arne Toft (S):

I mit stille sind håber jeg ikke, ministeren fortalte sig, for hvis han ikke fortalte sig, så er der jo ikke noget problem, for ministeren sagde 12,1 mia. kr., og så løser det jo problemet. Men jeg ved godt, at det ikke var det beløb, men 12,1 mio. kr., som ministeren mente.

Jeg vil stadig væk godt spørge ministeren, om det ikke kunne være en idé f.eks. at gå ind og fjerne afgiften på ledningstabet eller give den compensation, som alle andre større værker får, altså for CO₂-kvoten, som vil betyde 6-7 øre lagt oven på den her treledstarif. Det ville være med til at hjælpe rigtig mange af de her værker. Vil man ikke se på det?